

вамъ те, не мисли, че ще ме залъжешъ. Покажи ми другата страна на твоето естество. Разкажи ми, какъ и защо хората те обичатъ. Ако ми обясниши този въпросъ, ще те запозная съ единъ сериозенъ господинъ. Тя погледне, види Сатурна и веднага отваря торбата си съ добритѣ аспекти.

И тъй, всѣки човѣкъ трѣбва да приложи своята вътрешна наука, своето вътрешно знание въ живота си, за да се сприятели съ лошото въ себе си, както и съ всички лоши работи въ свѣта. Всѣки човѣкъ, билъ той добъръ или лошъ, има две торби. Въ едната торба държи лошитѣ си работи, а въ другата — добритѣ. Когато предизвикате добрия човѣкъ, той изважда на лице торбата съ лошитѣ си работи. Когато се отнесете добре съ лошия човѣкъ, той изнася на лице торбата съ добритѣ си работи. Като знаете това, трѣбва да бъдете внимателни къмъ хората. Който разбира великитѣ закони, той знае, че Богъ работи и съ доброто, и съ злото. Като гледате по този начинъ на нѣщата, вие ще знаете, защо доброто и злото сжществуватъ едновременно въ живота и въ природата. Вие едва сега започвате да изучавате злото. Ще кажете, че въ свѣта не сжествува нито зло, нито добро. Това сж философски разбирания. Не е достатъчно само на теория да се говори това, но следъ като приложи тази теория въ живота си, човѣкъ трѣбва да има нѣкакъвъ резултатъ. За себе си само човѣкъ може да казва, че нѣма добро и зло въ свѣта. Защо? — Защото той е разбралъ, какво нѣщо представятъ злото и доброто. Само при това положение човѣкъ работи съзнателно и съ доброто, и съ злото: злото въ себе си ограничава, а на доброто дава свобода да се прояви. Забелязано е, че когато хората вървятъ по пѣтя на злото, всѣкога биватъ ограничени; когато вървятъ по пѣтя на доброто, всѣкога биватъ свободни. Тази е една отъ великитѣ истини въ живота. Всѣкога вършете доброто — това е пѣтьтъ на любовта.

17. Недѣлна беседа отъ Учителя, държана на 26 май, 1929 г.
София. — Изгрѣвъ.